

Curtea Europeană a Drepturilor Omului respinge cererea lui Călin Georgescu prin care contestă anularea alegerilor prezidențiale din România

În decizia sa pronunțată astăzi în cauza [Călin Georgescu v. Romania](#) (cererea nr. 37327/24), într-o formațiune de Comitet compusă din trei judecători, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a declarat, în unanimitate, cererea inadmisibilă. Această decizie este definitivă.

Cauza privea anularea de către Curtea Constituțională a României a alegerilor prezidențiale din 2024 în care dl. Georgescu a fost candidat.

Curtea a constatat, în special, că dată fiind structura constituțională a României, nu există niciun indiciu că atribuțiile președintelui României sunt de natură să facă din acesta o parte a "corpului legislativ" al Statului pârât, în înțelesul articolului 3 al Protocolului nr. 1 la Convenție, "corp legislativ" cu privire la care este garantat dreptul la alegeri libere. Prin urmare, Curtea a respins capătul de cerere formulat în aceasta privință.

Curtea a judecat de asemenea ca România nu are de ce să răspundă cu privire la capetele de cerere formulate în temeiul articolelor 6 (dreptul la un proces echitabil), 10 (libertatea de exprimare), 11 (libertatea de reunire și asociere) și 13 (dreptul la un recurs efectiv).

Decizia poate fi consultată în Hudoc ([link](#)).

Rezumat al situației de fapt

Reclamantul, Călin Georgescu, este cetățean român, s-a născut în 1962 și locuiește la Mogoșoaia (România).

La 24 noiembrie 2024 a avut loc primul tur al alegerilor prezidențiale în România, al doilea tur de scrutin fiind programat să aibă loc la 8 decembrie 2024. Dl. Georgescu a fost candidat și s-a calificat pentru al doilea tur de scrutin.

La 6 decembrie 2024, printr-o hotărâre pronunțată în unanimitate, Curtea Constituțională a României a anulat întregul proces electoral, în temeiul articolului 146 f) din Constituția României (decizia nr. 32 din 6 decembrie 2024). Reamintind că în baza acestui articol ea veghează la respectarea procedurii pentru alegerea președintelui României și referindu-se la informațiile prezentate Consiliului Suprem de Apărare a Țării și declassificate privind încercările actorilor statali și non-statali de a influența alegerile, Curtea Constituțională a constatat că procesul electoral a fost viciat de la început. Neregulile descoperite au distorsionat caracterul liber al votului cetățenilor, au afectat echitatea și transparența campaniei electorale și au încălcat normele privind finanțarea acesteia. Curtea Constituțională a dispus ca alegerile să fie reorganizate de la început de către guvern la o dată ulterioară. Această decizie a fost definitivă.

România a fixat între timp o nouă dată pentru primul tur al alegerilor: 4 mai 2025.

Capetele de cerere, procedura și compunerea Curții

Cererea a fost depusă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului la data de 16 decembrie 2024.

Invocând articolul 3 al Protocolului nr. 1 la Convenție (dreptul la alegeri libere), dl. Georgescu se plânge că anularea întregului proces electoral de către Curtea Constituțională a României s-a bazat pe acuzații nefondate și a fost nelegală și disproporționată.

Invocând articolele 6 (dreptul la un proces echitabil) și 13 (dreptul la un recurs efectiv) ale Convenției, dl. Georgescu se plânge de asemenea că decizia a fost adoptată în mod netransparent și că nu a beneficiat de niciun recurs împotriva acesteia.

În final, invocând articolele 10 (libertatea de exprimare) și 11 (libertatea de reunire și asociere) ale Convenției dl. Georgescu susține că această decizie a fost rezultatul unei ingerințe politice a « partidului la guvernare » însărcinat cu procesul electoral și că a subminat libertatea de a participa la procesul democratic.

La data de 21 ianuarie 2025, Curtea a decis, într-o formațiune de Cameră, [să respingă cererea de masuri provizorii](#) pe care dl. Georgescu le solicitase în prezenta cauză.

Prezenta decizie de inadmisibilitate a fost pronunțată astăzi de un Comitet de trei judecători, compus după cum urmează :

Jolien **Schukking** (Olanda), *președintă*,
Faris **Vehabović** (Bosnia și Herțegovina),
Lorraine **Schembri Orland** (Malta),

și, de asemenea, Simeon **Petrovski**, *grefier adjunct de secție*.

Decizia Curții

Articolul 3 al Protocolului nr.1

Curtea a reiterat că obligațiile impuse statelor contractante prin articolul 3 din Protocolul nr. 1, potrivit căruia statele membre se angajează „să organizeze [...] alegeri libere [...] în condiții care să asigure libera exprimare a opiniei poporului cu privire la alegerea corpului legislativ”, nu se aplică în mod normal alegerii unui șef de stat, cu excepția cazului în care s-a stabilit, în lumina structurii constituționale a statului în cauză, că șeful de stat are astfel de atribuții încât să poată fi considerat ca făcând parte din „corpul legislativ” - o constatare pe care Curtea nu a făcut-o niciodată până în prezent în vreo cauză anterioară.

Curtea a observat că articolul 61 § 1 din Constituția României, care stabilește separarea puterilor, prevede că Parlamentul este singura autoritate legislativă din țară. De asemenea, Curtea a constatat, pe baza dispozițiilor de drept intern, că chiar dacă președintele este investit cu anumite atribuții care pot fi înțelese, într-o măsură limitată, ca o interacțiune instituțională cu corpul legislativ, președintele nu face parte din acesta. Curtea consideră asemenea prerogative ale președintelui - cum ar fi semnarea legilor adoptate de Parlament sau amânarea temporară a promulgării acestora, în condiții strict limitate - ca fiind accesorii puterii legislative a Parlamentului și nu ca atribuții care țin de actul propriu-zis de legiferare. Curtea estimează că aceste atribuții trebuie să fie considerate ca fiind necesare și strict limitate pentru sistemul inter-instituțional de „control și echilibru”, care este comun majorității democrațiilor europene.

În absența oricărui indiciu ca președintele este o parte a “corpului legislativ” din România, în înțelesul articolului 3 al Protocolului nr. 1 la Convenție, Curtea respinge aceasta parte a cererii ca incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției.

Articolele 6 și 13

Dreptul în cauză – acela de a candida în alegeri – este un drept politic care nu privește “drepturi și obligații cu caracter civil” și nici vreo decizie privind o “acuzatie în materie penală”, în înțelesul articolului 6. Prin urmare, acest articol nu este aplicabil în prezenta cauză.

Întrucât dl. Georgescu nu a prezentat o “pretenție întemeiată” pe terenul articolului 13, Curtea respinge aceasta parte a cererii pentru același motiv.

Articolele 10 și 11

Curtea constată că dl. Georgescu nu a invocat niciun argument de fapt sau de drept în sprijinul celor susținute că a existat o « ingerință politică » în procesul electoral. Ea respinge așadar această parte a cererii ca vădit neîntemeiată.

Această decizie este disponibilă doar în limba engleză.

Acest comunicat de presă este un document produs de Grefa Curții. Nu creează obligații pentru Curte. Deciziile și hotărârile pronunțate de Curte, precum și informații suplimentare referitoare la aceasta, pot fi obținute la adresa următoare www.echr.coe.int. Pentru a vă abona la comunicatele de presă ale Curții, vă puteți înscrie aici : www.echr.coe.int/RSS/fr sau să ne urmăriți pe X (Twitter) [@ECHR_CEDH](https://twitter.com/ECHR_CEDH), precum și pe Bluesky [@echr.coe.int](https://bsky.app/profile/echr.coe.int).

Contacte pentru presă

echrpess@echr.coe.int | tel: +33 3 90 21 42 08

Jurnaliștii pot solicita informații Unității de presă prin e-mail sau telefon.

Neil Connolly (tel : + 33 3 90 21 48 05)

Inci Ertekin (tel : + 33 3 90 21 55 30)

Tracey Turner-Tretz (tel : + 33 3 88 41 35 30)

Denis Lambert (tel : + 33 3 90 21 41 09)

Jane Swift (tel : + 33 3 88 41 29 04)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost înființată în 1959 la Strasbourg de către statele membre ale Consiliului Europei pentru a examina presupuse încălcări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului adoptată în 1950.